

Het woord *woke* dook op in de jaren 30 toen het door zwarte Amerikanen werd gebruikt als straattaal om elkaar alert en 'wakker' te houden voor structureel racisme.

Elkaar behoeden voor blinde vlekken voor racisme werd omschreven als '*stay woke*'.

Vanaf de jaren 60 kreeg het een politieke lading, toen zwarte burgerrechtenbewegingen het gingen gebruiken.

"Het werd als een verzamelkreet gebruikt om mensen bewust te maken van het onrecht waar ze mee leefden.

Door de snelle verspreiding via sociale media werd het voor allerlei vormen van uitsluiting, discriminatie en achterstelling en ongelijkheid gebruikt.

De term *woke* is de afgelopen tien jaar gepopulariseerd en uitgebreid, maar veranderde langzaam ook de betekenis.

"Nu gaat het over bewustzijn van allerlei vormen van sociale onderdrukking, structureel privilege en het heeft ook expliciet met seksualiteit en gender te maken."

De afgelopen jaren kreeg *woke* ook een negatievere lading: meer mensen in Groot-Brittannië vatten het op als belediging.

Dit gevoel nam vooral toe onder 55-plussers.

Felle voorstanders van de vrijheid van meningsuiting zien *woke* als het smoren van de academische vrijheid.

Woke wordt ook al als scheldwoord gebruikt.

Woke wordt vaak verward met bepaalde extreme aspecten van een cancelcultuur.

Dat is het boycotten van personen die in de ogen van sommigen in de fout zijn gegaan.

"De geëscaleerde cancelcultuur zou bekritiseerd moeten worden en *woke* moet daar los van gezien worden.

Oftewel... WHAT THE WOKE??????

Natuurlijk moeten we altijd al oppassen met wat we zeggen en zitten we nu in een overgangstijdperk waarin het hopelijk normaal wordt om normaal met elkaar om te gaan.

Vooraf in het elkaar als gelijke te zien en meer geïnteresseerd te zijn helpt al.

Maar als je op alle slakjes in uitspraken zout legt blijft er geen slak meer over en dat is net zo slecht voor ons als voor de natuur.

Ik haal even een wat onbekendere *Woke*-situatie uit de mottenballen.

We denken dat we, als we iets doen, dat het voor sommigen niet zo normaal kan lijken.

Ik hoorde iemand dit zeggen: Ja, ik kijk naar Netflix, maar eigenlijk lees ik liever een goed boek.

Nee , niet meteen beginnen met Schijnheil te roepen of Hypocriet.

Je kunt het alletwee doen.

Ik hoor dat mensen in bed liggen te Netflix- bingewatchen.

Dat schijn je heel lang te kunnen doen, langer dan andere zaken in bed, zelfs langer dan slapen, maar dan moet je overdag bijslapen.

Ja , niet naast een ander, maar tijdens het werk of door te laat te komen.

En dat boek dan?

Ligt dat al klaar?

Of vergeet je dat in de hectische tijden te kopen en ben je al gewend aan al die knopjes in huis die voor het divertissement zorgen kunnen.

Ik denk dat veel mensen al niet eens meer zelf op zoek gaan naar wat ze leuk of mooi vinden.

Ze pikken het uit het enorme commerciële drijfzand van films, games en flut-sites.

Ja alles allemaal met knoppen, die ook alweer zijn vervangen door het vegen en het induwen.

O ja, het woord divertissement betekent een amalgaam aan leuke vrijetijdsbestedingen.

En , sorry Amalgaam betekent Een Veelheid Van...Lees Ze.

Dit delen:

[Share op Facebook \(Opent in een nieuw venster\)](#) Facebook

[Delen op X \(Opent in een nieuw venster\)](#) X